

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος (Ψαλμ. 117, 14)

Ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. (Ψαλμ. 145, 2)

Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια

Μεγάλου Ὑμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΕΝΔΟΞΩΝ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΩΝ

ΤΩΝ ΕΝ ΘΥΑΤΕΙΡΟΙΣ

ΑΓΑΡΗΝΩΝ ΕΙΚΟΣΙ ΚΑΙ ΤΡΙΩΝ

Ἀθῆναι 2013

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΕΝΔΟΞΩΝ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΩΝ

ΤΩΝ ΕΝ ΘΥΑΤΕΙΡΟΙΣ

ΑΓΑΡΗΝΩΝ ΕΙΚΟΣΙ ΚΑΙ ΤΡΙΩΝ

Ἡ μνήμη αὐτῶν τελεῖται τῇ Λ΄ Μαΐου

Ποίημα Ἀρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχους δ' καὶ
ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια·

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τρεῖς σὺν τοῖς εἴκοσι δεῦτε
Κυρίου Μάρτυρας,
τοὺς ἐκ τῶν Θυατείρων
ὀρμωμένους, ἐκθύμως
γραφὰς τοῦ Κορανίου ὅλη ψυχῇ
συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος
ἀρνησαμένους καὶ πίστιν τοῦ Ἰησοῦ
δεξαμένους, εὐφημήσωμεν.

Εὐρυμαθῇ Κορανίου
ὄντως διδάσκαλον
σὺν τῇ αὐτοῦ ὁμάδι
φοιτητῶν εὐσχημόνως,
ὧν ἤνοιξε τὰς κόρας χάρις Θεοῦ
τῆς ψυχῆς γνῶναι ἅπασαν
τῆς σωτηρίας ἀλήθειαν, μελιχροῖς
καταστέψωμεν μελίσμασι.

Ομολογήσαντας πίστιν

Χριστοῦ τὴν σῶζουσιν
 εἴκοσι τρεῖς ἄρτίως
 Νεομάρτυρας Τούρκους
 ἐνώπιον ἀπίστων ὁμοεθνῶν
 τῶν αὐτῶν εὐφημήσωμεν,
 ὡς ἱερώτατα σφάγια, εὐλαβῶς
 εὐσεβόφρονες γηθόμενοι.

Ἄγαρ ἐκγόνους τὴν πίστιν
 Χριστοῦ τὴν ἁμωμον
 ἀσπασαμένους ἄρτι
 εὐφημήσωμεν ὕμνοις
 τερπνοῖς ἐν Θυατείροις καὶ ἀκλινῶς
 ἐναθλήσαντας κράζοντες·
 Ἐκ ρίζης ἄνθη δυσώδους ἡδυτερπῇ
 καὶ εὐώδη κρίνα, χαίρετε.

Δόξα. Ἦχος β΄.

Τοὺς ἐξ ἀγνωσίας εἰς γνῶσιν ἐλθόντας
 καὶ ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν ἐλκυθέντας,
 εἴκοσι καὶ τρεῖς τῶν Θυατείρων Νεομάρτυρας τιμήσωμεν
 πανευλαβῶς αὐτοῖς ἀνακράζοντες·
 Οἱ ἀπαρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν Πνεύματος ἐπιπνοία
 καὶ νομίμως ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλήσαντες,
 μὴ παύσησθε Αὐτὸν ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦντες
 τῶν τιμώντων ἐν ὕμνοις ὑμῶν τὴν καλὴν ἀλλοίωσιν
 καὶ τὴν πανένδοξον ἄθλησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου....

Ἀπόστιχα. Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Δῆμον πανευσταλῇ
 Ἀγαρηνῶν Μαρτύρων
 τῶν Θυατείρων, δεῦτε,
 τῶν ὁμολογησάντων
 Χριστὸν ἀνευφημήσωμεν.

Στίχος. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Εἴκοσι σὺν τρισὶ
 τῶν Θυατείρων Τούρκους
 διὰ Χριστοῦ τὴν πίστιν
 μαρτυρησάντων ὕμνοις

φαιδροῖς ἐγκωμιάσωμεν.

Στίχος. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Χαῖρε, ὁ τῶν γραφῶν
διδάσκαλος τῶν Τούρκων
σὺν φοιτητῶν σου δῆμῳ
ὁ καθομολογήσας
Χριστοῦ τὸ μέγα ὄνομα.

Δόξα. Τριαδικόν.

Δόξα Σοι, ὁ Θεὸς
ὁ φωτιστὴς ἀπίστων,
Τριάς ὑπεραγία,
σὺν τῷ Πατρὶ καὶ Λόγῳ
τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε, ἡ εὐσεβεῖς
ἀπαύστως ἔλεοῦσα,
Κυρία Θεοτόκε,
καὶ ῥυομένη πόνων
τοὺς πρόσφυγας σῆς χάριτος.

**Νῦν ἀπολύεις...τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου
Ἑσπερινοῦ καὶ Απόλυσις.**

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

**Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν τὸ Μακάριος ἀνὴρ, εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα
ἱστῶμεν στίχους ἢ καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια·**

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸν εὐκλεῆ Θυατείρων
χορὸν τιμήσωμεν
σεπτῶν Νεομαρτύρων
ἐν ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις
ἀθλήσαντα γενναίως διὰ Χριστόν,
ἐν γραφαῖς Ὅν ἐγνώρισαν,

δύο καὶ εἴκοσιν ἅμα σὺν τῷ αὐτῶν
διδασκάλῳ τῷ στεῖρόφρονι.

Εικάδα σὺν τῇ δυάδι
νέων τῆς πίστεως
Μαρτύρων ἀνυσάντων
τῆς ἀθλήσεως τρίβον
ἐν πόλει Θυατείρων ἄρτι λαμπρῶς
εὐφημήσωμεν κράζοντες·
Ἐκγονα Ἄγαρ, ἡ χάρις ὑμᾶς Χριστοῦ
τοῦ Παντάνακτος ἐσόφισεν.

Βαθύνουν τοῦ Κορανίου
γνώστην τιμήσωμεν,
Ἄγαρηνὸν Σεΐχην
Θυατείρων, ὃν χάρις
προσείλκυσε Κυρίου καὶ εἰς Γραφὴν
τὴν Ἁγίαν πολύτιμον
εὐρόντα μάργαρον, Κύριον Ἰησοῦν,
ἀληθείας ὡς νεόαθλον.

Σὺν μαθητῶν σου εἰκάδα,
Σεΐχη πάνσοφε,
ἀρτίως καὶ δυάδα
ἐγκατέλιπες πλάνην
σῆς πίστεως καὶ χαίρων τὸν Ἰησοῦν
ὡς Θεὸν ὡμολόγησας
ἄχρις αὐχένος σου θείου στραγγαλισμοῦ
ἐν τοῖς Θυατείροις, ἔνδοξε.

Θαυμάτων ὥφθητε βρύσεις
Θεοῦ τῇ χάριτι,
ὕμῶν σὺν διδασκάλῳ
Νεομάρτυρες θεῖοι,
ἐν πόλει Θυατείρων οἱ ἀκλινῶς
ὑποστάντες μαρτύριον
χερσὶ τῶν πρὶν ὁμοπίστων ὑμῶν, στεῖροί,
ὡς ἐγνώκατε ἀλήθειαν.

Ἀγαρηνοὺς Θυατείρων
ἐγκωμιάσωμεν
ἀπαρνηθέντας πλάνην

καὶ Χριστῷ συνταχθέντας,
ὡς Μάρτυρας γενναίους νέους λαμπρῶς
τοὺς χερσὶ μαρτυρήσαντας
τῶν ὁμοπίστων τῶν πρώην αὐτῶν στυγνῶς
καὶ λαβόντας στέφη ἄφθαρτα.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Τοὺς ἐκ τῆς σκοτίας τῆς πλάνης τῶν υἱῶν τῆς Ἄγαρ
ἐλकुσθέντας πρὸς τὸ ἄδυτον φῶς τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως,
Σείχην θεόσοφον καὶ μαθητῶν αὐτοῦ πλειάδα ἐν Θυατείροις,
ὡς Νεομάρτυρας ἐνδόξους τιμήσωμεν λέγοντες·
Οἱ ὀλοθύμῳ τὴν ἀλήθειαν κηρύξαντες
καὶ μὴ φεισάμενοι βασάνων ἐπωδύνων σαρκίου
τρόπαια στήσαντες πίστεως ἐν μέσῳ κοινωνίας ἀπίστων,
μὴ παύσησθε Χριστὸν ἡμῖν ἰλεούμενοι
τοῖς τιμῶσιν ἐν ὕμνοις ὑμῶν τὸ μνημόσυνον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε,....

Εἵσοδος. Φῶς ἱλαρόν. **Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα·**

Σοφίας Σειράχ τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. β΄ 1 - 11)

Τέκνον, εἰ προσέρχῃ δουλεύειν Κυρίῳ Θεῷ, ἐτοίμασον τὴν ψυχὴν σου εἰς πειρασμόν· εὐθυνον τὴν καρδίαν σου καὶ καρτέρησον καὶ μὴ σπεύσης ἐν καιρῷ ἐπαγωγῆς· κολλήθητι αὐτῷ καὶ μὴ ἀποστῇς, ἵνα αὐξηθῇς ἐπ' ἐσχάτων σου. Πᾶν ὃ ἐὰν ἐπαχθῇ σοι, δέξαι καὶ ἐν ἀλλάγμασι ταπεινώσεώς σου μακροθύμησον· ὅτι ἐν πυρὶ δοκιμάζεται χρυσὸς καὶ ἄνθρωποι δεκτοὶ ἐν καμίνῳ ταπεινώσεως. Πίστευσον αὐτῷ καὶ ἀντιλήψεταιί σου· εὐθυνον τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτόν. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἀναμείναι τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ μὴ ἐκκλίνετε, ἵνα μὴ πέσητε. Οἱ φοβούμενοι Κύριον πιστεύσατε αὐτῷ καὶ οὐ μὴ πταίση ὁ μισθὸς ὑμῶν. Οἱ φοβούμενοι Κύριον ἐλπίσατε εἰς ἀγαθὰ καὶ εἰς εὐφροσύνην αἰῶνος καὶ ἐλέους. Ἐμβλέψατε εἰς ἀρχαίας γενεὰς καὶ ἴδετε· τίς ἐνεπίστευσε Κυρίῳ καὶ κατησχύνθη; Ἡ τίς ἐπεκαλέσατο αὐτόν καὶ ὑπερεῖδεν αὐτόν; Διότι οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ ἀφίησιν ἁμαρτίας καὶ σφάζει ἐν καιρῷ θλίψεως.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. α΄ 1 - 10)

Ἀγαπήσατε δικαιοσύνην, οἱ κρίνοντες τὴν γῆν, φρονήσατε περὶ τοῦ Κυρίου ἐν ἀγαθότητι καὶ ἐν ἀπλότητι καρδίας ζητήσατε αὐτόν· ὅτι εὐρίσκεται τοῖς μὴ πειράζουσιν αὐτόν, ἐμφανίζεται δὲ τοῖς μὴ ἀπιστοῦσιν αὐτῷ. Σκολιοὶ γὰρ λογισμοὶ χωρίζουσιν ἀπὸ Θεοῦ, δοκιμαζομένη τε ἡ δύναμις ἐλέγχει ἄφρονας. Ὅτι εἰς κακότεχνον ψυχὴν οὐκ εἰσελεύσεται σοφία, οὐδὲ κατοικήσει ἐν σώματι καταχρέῳ ἁμαρτίας· ἅγιον γὰρ πνεῦμα παιδείας φεύζεται δόλον καὶ ἀπαναστήσεται ἀπὸ λογισμῶν ἀσυνέτων καὶ ἐλεγχθήσεται ἐπελθούσης ἀδικίας. Φιλάνθρωπον γὰρ πνεῦμα σοφίας καὶ οὐκ ἠθώσκει βλάσφημον ἀπὸ χειλέων αὐτοῦ· ὅτι τῶν νεφρῶν αὐτοῦ μάρτυς ὁ Θεὸς καὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ ἐπίσκοπος ἀληθῆς καὶ τῆς γλώσσης ἀκουστής· ὅτι πνεῦμα Κυρίου πεπλήρωκε τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ συνέχον τὰ πάντα γινώσιν ἔχει φωνῆς. Διὰ τοῦτο φθεγγόμενος ἄδικα οὐδεὶς μὴ λάθῃ, οὐδὲ μὴ παροδύσῃ αὐτόν ἐλέγχουσα ἡ δίκη. Ἐν γὰρ διαβουλίῳις ἀσεβοῦς ἐξέτασις ἔσται, λόγων δὲ αὐτοῦ ἀκοὴ πρὸς Κύριον ἥξει εἰς ἔλεγχον ἀνομημάτων αὐτοῦ· ὅτι οὕς ζηλώσεως ἀκροᾶται τὰ πάντα καὶ θροῦς γογγυσμῶν οὐκ ἀποκρύπτεται.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ' 1 - 9)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς καὶ εὔρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ· ὥς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὥς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι καὶ ὥς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται· κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὁσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ

Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'.

Εὐφραίνεσθε ἐν Κυρίῳ φιλομάρτυρες πάντες
οἱ συνελθόντες τιμῆσαι τοὺς ἐν Θυατείροις
ἐξ Ἀγαρηνῶν νεοάθλους,
ἀρτίως κομισαμένους νίκης αἰδίου στεφάνους
οὕτω κραυγάζοντες·
Οἱ μεταστραφέντες εἰς Χριστοῦ τὴν πίστιν

διὰ τοῦ ὑμῶν διδασκάλου καὶ ἀλείπτου εἰς μαρτύριον,
μὴ παύσησθε σὺν αὐτῷ ἀδιαλείπτως πρεσβεύοντες
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ᾠχος β΄.

Τὸν διδάσκαλον τοῦ Κορανίου,
ὃν ἐφώτισε τὸ Παράκλητον Πνεῦμα
ἀποβαλεῖν τὸν ζόφον τῆς ἀπάτης
καὶ γνῶναι τὸν λόγον τῆς ἀληθείας,
εὐσχημόνως σὺν τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς εὐφημήσωμεν
τοῖς ὑπ’ αὐτοῦ φωτισθεῖσι καὶ ἐν εὐλαβείᾳ αὐτοῖς εἵπωμεν·
Νεομάρτυρες Θυατείρων ἐξ Ἀγαρηνῶν ὁρμώμενοι,
εἴκοσι καὶ τρεῖς σταδίου πρώταθλοι,
μὴ παύσηθε Χριστὸν ἡμῖν ἰλεούμενοι
τοῖς τιμῶσιν ἐν ὕμνοις ὑμῶν τὸ μαρτύριον.

ᾠχος γ΄.

Ἡ θεία Χάρις ὑμᾶς ἐφώτισεν
ἀποτινάξαι τὴν πατρώαν πλάνην
καὶ Χριστὸν ὁμολογῆσαι, Θυατείρων Νεομάρτυρες,
ἄχρι μαρτυρικοῦ θανάτου·
διὸ ζωῆς τῆς αἰωνίου ἀπολαύοντες στεφηφόροι,
ὡς ἀθληταὶ νομίμως ἀγωνισάμενοι,
μὴ παύσησθε Χριστοῦ δεόμενοι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ᾠχος δ΄.

Τὸν σοφὸν διδάσκαλον τοῦ Μωαμεθανικοῦ νόμου
καὶ ὑφηγήτορα ἐν Θυατείροις τῆς νομικῆς ἐπιστήμης,
οὐκ ἐξ ἀνθρώπων, ἀλλὰ θεόθεν τὴν κλῆσιν εἰς Χριστὸν δεξάμενον,
σὺν τῷ χορῷ τῶν δι’ αὐτοῦ γνόντων τὴν ἀλήθειαν
μαθητῶν καὶ συνάθλων αὐτοῦ ὑμνήσωμεν λέγοντες·
Εἴκοσι καὶ τρεῖς Νεομάρτυρες,
οἱ χερσὶ μαιφόνους τῶν ὑμῶν πρὶν ὁμοπίστων κτανθέντες,
ἀξιώσατε καὶ τοὺς ὑμᾶς τιμῶντας ἀπολαῦσαι
τῆς ἀφθίτου μακαριότητος.

Δόξα. ᾠχος ὁ αὐτός.

Χρυσοπλόκοις μαρτυρίου στεφάνοις κεκοσμημένοι
ἀνήλθετε πρὸς οὐρανῶν ὑπέρφωτα δώματα,
Θυατείρων Νεομάρτυρες, οἱ ἐξ Ἀγαρηνῶν ὁρμώμενοι·
ὅθεν ἡμεῖς τὴν ὑμῶν παρρησίαν καὶ τόλμην γεραίροντες

καὶ τὴν καλὴν ὑμῶν ἀλλοίωσιν μεγαλύνοντες,
ὥς θερμοτάτους προβάλλομεν πρέσβεις πρὸς Κύριον,
τὸν σφύζοντα ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε,...

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Ἀπόστιχα.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις, ἀσκητικῶν.

Χαίροις, Ἀγαρηνῶν μαθητῶν
τῶν Θυατείρων ἡ ὁμᾶς ἡ θεόλεκτος,
ἀπάτην αὐτῶν πατρώαν
λιποῦσα καὶ τοῦ Χριστοῦ
κλῆσιν τὴν ἀγίαν
καὶ ὑπέρλαμπρον
ἐκθύμως κηρύξασα
ἐν ἐσχάτοις τοῖς ἔτεσι
καὶ μαρτυρίου
τρίβοις ἀκολουθήσασα
πίστει κράζοντες
τὴν πανέορτον μνήμην σου
ὕμνοις ἐγκωμιάζομεν,
σαφῶς ὅτι ἤθλησας
καὶ καθυπέμεινας πόνους
καὶ ζοφερὰ κολαστήρια
τῶν πρὶν ὁμοπίστων
σοῦ χερσί, Νεομαρτύρων
χορὲ ἀήττητε.

Στίχος. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Χαίροις, σχολάρχης ὁ εὐκλεὴς
ἐν Θυατείροις, τροπαιοῦχε Νεόαθλε,
Σχολείου πατρώου νόμου
τοῦ Μωαμεθανικοῦ,
ὃν Θεοῦ ἡ χάρις
κατεφώτισε
σκεδάσαι τὴν ζόφωσιν
τῆς ἀπάτης καὶ ἄπασαν
γνῶναι Κυρίου
Ἰησοῦ τὴν ἀλήθειαν,
θεοφώτιστε,
καὶ αὐτὴν ὁμηγύρεσι

διδάξαι τῶν φοιτώντων σοι,
 ἀλείπτῃς ὧν πέφηνας
 πρὸς ἀτραποὺς μαρτυρίου
 καὶ ἐναθλήσεως σκάμματα
 ὑπὲρ εὐσεβείας
 τῆς διασωζούσης πάντα
 σὲ μακαρίζοντας.

Στίχος. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Μνήμην ἐπιτελοῦντες λαμπρῶς
 ὑμῶν τὴν πάνσεπτον, κλεινοὶ Νεομάρτυρες
 τῆς πόλεως Θυατείρων,
 εἴκοσιν ἅμα καὶ τρεῖς,
 οἱ καταλιπόντες
 Θεία Χάριτι
 τὴν πλάνην, ἀοίδιμοι,
 τὴν πατρίαν καὶ ἄσμενοι
 σαφῶς χωρῆσαι
 πρὸς ἀθλήσεως σκάμματα,
 μεγαλύνομεν
 τὰ ὑμῶν κατορθώματα,
 στραγγαλισμοὺς καὶ καύματα
 πυρὸς ἅμα κρέμασιν
 ἐπὶ τοῦ ξύλου καὶ πλῆθος
 κολαστηρίων τὸ ἄμετρον,
 δι' ὧν καὶ στεφάνους
 ἀπειλήφατε θεόθεν
 ἀϊδιότητος.

Δόξα. ᾠχος πλ. δ'.

Δεῦτε πιστοὶ οἱ τὴν ἀλήθειαν κατέχοντες
 καὶ Χριστὸν δοξολογοῦντες ὡς Σωτῆρα τοῦ κόσμου,
 τοὺς ἐν Θυατείροις ὑπὲρ τῆς ἀληθείας μαρτυρήσαντας ἀρτίως
 μεγαλύνωμεν ὡς εὐσταλεῖς νεοάθλους
 καὶ ἐν εὐλαβείᾳ αὐτοῖς εἰπώμεν·
 Οἱ Χριστῷ ἀεὶ συναγαλλόμενοι,
 ὡς τῆς ἀπάτης ἀρνηταὶ καὶ τῆς ἀληθείας Μάρτυρες,
 ἀξιώσατε καὶ ἡμᾶς τὴν ἀλήθειαν προφέρειν τῆς πίστεως
 καὶ Χριστὸν δοξάζειν τὸν ὑμᾶς ἀξίως στεφανώσαντα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα, πρόσδεξαι...

Νῦν ἀπολύεις....**τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.**

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Θυατείρων ὑμνήσωμεν Νεομάρτυρας,
πνευματοφόρον Σείχην
καὶ τοὺς αὐτοῦ μαθητάς,
οὓς ἡ χάρις Θεοῦ Πνεύματος προσεείλκυσεν
εἰς τὴν ἀλήθειαν Χριστοῦ
καὶ στερρόως ὑπὲρ αὐτῆς
ἠξίωσε μαρτυρῆσαι,
ὡς θείας πίστεως στύλους
ὀλιγοψύχους ἐνισχύοντας.

Θεοτοκίον. Χαῖρε, πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος...

Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΩ

**Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον τὸ Ἀπολυτίκιον, ὡς ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ,
μετὰ δὲ τὴν α΄ Στιχολογίαν Κάθισμα.**

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ.

Νεόαθλοι στερροὶ
Θυατείρων γενναῖοι,
οἱ ἐξ Ἀγαρηνῶν
τοῦ Χριστοῦ θεῖαν πίστιν
ἐκθύμως κηρύξαντες
καὶ πατρώαν πατήσαντες
πλάνην, ἔνδοξοι,
ἄχρι σεπτοῦ μαρτυρίου,
ἀπειλήφατε
στεφάνους δόξης θεόθεν
ἀφθίτου λαμπρότητος.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μὴ παύσῃ τοὺς πιστοὺς
ἐλεοῦσα, Παρθένε,
καὶ σκέπουσα ἀεὶ,
χαριτόβρυτε Μῆτερ,
τοὺς σὲ μεγαλύνοντας

θαυμασίων ὡς πέλαγος
 ἀχανέστατον
 καὶ ὡς ἀνάκτορον θεῖον
 ἀντιλήψεως
 καὶ ἀρωγῆς τῆς ἐτοιμῆς
 βροτῶν τοῦ συστήματος.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν Κάθισμα.
Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Νεόαθλοι ἄριστοι
 τῶν Θυατείρων ταχὺ
 τὸν ζόφον ἐλύσατε
 τῆς πλάνης θείῳ φωτὶ
 καὶ ἄστρα ὡς πάμφωτα
 πᾶσαν τὴν Ἐκκλησίαν
 τοῦ Χριστοῦ ἐν ἐσχάτοις
 χρόνοις ὑμῶν γενναίοις
 κατηυγάσατε ἄθλοις·
 διὸ ὑμῶν τὴν μνήμην ἀεὶ
 στέφομεν ἄσμασι.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ζόφωσιν σκέδασον
 τῶν χαμαιζήλων παθῶν
 πιστῶν, Μητροπάρθενε,
 μεγαλυνόντων ἀεὶ
 πληθὺν θαυμασίων σου,
 ἄχραντε Θεοτόκε,
 καὶ τιμώντων ἐν ὕμνοις
 μνήμην Νεομαρτύρων
 ἱερὰν Θυατείρων,
 λιπόντων ἐν ἐσχάτοις καιροῖς
 πλάνης σκοτόμαιναν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα.
Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Δύο καὶ εἴκοσι Μάρτυρας μέλψωμεν
 τοὺς ἐναθλήσαντας ὑπὲρ τῆς πίστεως
 σὺν διδασκάλῳ τῷ αὐτῶν ἐν πόλει τῶν Θυατείρων
 ἐν ἐσχάτοις ἔτεσι φιλεόρτων οἱ σύλλογοι,
 ὡς λιπόντας τάχιστα τὴν πατρώαν ἀσέβειαν

ἐν ἄκρα εὐλαβείᾳ βοῶντες· Χαῖρε, τῆς εὐσεβείας σμῆνος.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν καταύγασον
φωτὶ τῆς Χάριτος τοῦ θεοῦ Τόκου σου,
ἀγνή Παρθένε, Μαριάμ, ἐλπὶς τῶν ἀπηλπισμένων,
καὶ ἀχλὺν ἀπέλασον τῶν ἀπείρων πταισμάτων μου,
ὅπως εὖρω ἔλεος ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς Κρίσεως
καὶ πόθῳ ἀσιγήτως βοᾷ σοι· Χαῖρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον·

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Στίχος. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος...

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Στίχος. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον· κατὰ Ἰωάννην (Κεφ. ιε' 17 -ιστ' 2).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν..

Ὅρα τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Ὁ Ν' Ψαλμός.

Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀθλοφόρων, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείας, Ἐλεῆμον....

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'

Χριστοῦ τὸ ὄνομα ὁμολογοῦντες παρρησία ἐν Θυατείροις
χερσὶ τῶν πρὶν ὑμῶν ὁμοπίστων ἐκτάνθητε
σὺν τῷ ὑμῶν διδασκάλῳ εἴκοσι καὶ δύο Νεομάρτυρες·
μαρτυρικοῖς οὖν κεκοσμημένοι στεφάνοις
τῆς οὐρανίου ἀπολαύετε δόξης
καὶ χάριν εἰλήφατε πρεσβεύειν
ὑπὲρ τῶν τιμώντων ὑμῶν τὸ μαρτύριον.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου....

Εἶτα ὁ Κανὼν τῶν Νεομαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

" Θυατείρων νέων Μαρτύρων ἐγκώμιον. Χ. Μ. Μ. "

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Θυάτειρα, ἑνδοξοὶ
Ἀγαρηνοὶ Νεομάρτυρες,

τῇ πίστει σεμνύνονται
καὶ μαρτυρίῳ ὑμῶν,
ὅτι ὄνομα
Χριστοῦ τοῦ Ζωοδότου
ἀπίστων πρὸ βήματος
ὡμολογήσατε.

Υμνοῦμεν τοὺς Μάρτυρας
τῶν Θυατείρων ἐν ἄσμασιν,
Σείχην, Διδάσκαλον,
ἐν ταῖς Γραφαῖς Ἰησοῦν
τὸν γνωρίσαντα,
καὶ μαθητῶν χορείαν
αὐτοῦ ὑπὲρ πίστεως
τὴν ἐναθλήσασαν.

Αθλήσαντας Μάρτυρας
ἐν Θυατείροις τιμήσωμεν
ἐσχάτοις ἐν ἔτεσιν
Ἀγαρηνοῖς εὐλαβῶς,
οὓς ἐφώτισε
Παράκλητος τοῦ γινῶναι
ἀλήθειαν πίστεως
τὴν διασφύζουσαν.

Θεοτοκίον.

Τῶν δούλων σου πρόσδεξαι
τὰς ἱκεσίας, Μητρόθεε,
καὶ ταύτας προσάγαγε
τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ
ὡς θυμίαμα
εὐῶδες, Παναγία,
φιλόανθρωπε Δέσποινα,
κόσμου βοήθεια.

ᾠδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Εν χρόνοις ἐσχάτοις Θυατείρων
τὴν χθόνα, πατρίδος τῆς ὑμῶν
ῥοαῖς ἐπορφυρώσατε
αἱμάτων, καλλιμάρτυρες,
ὑμῶν σὺν ὑφηγήτορι

καὶ ὑπαλείπτῃ πρὸς ἄθλησιν.

Ισχὺν οὐρανόθεν δεδεγμένοι
 ἡρνήσασθε πλάνην πατρικὴν
 καὶ γνόντες τὴν ἀλήθειαν
 ὑπὲρ αὐτῆς ἠθλήσατε
 καὶ τρόπαιον ἡγείρατε
 ἐν Θυατείροις τῆς πίστεως.

Ροαῖς τῶν σεπτῶν ὑμῶν αἱμάτων,
 Νεόαθλοι, τῶν μαθητικῶν,
 εἴκοσι δύο εὐτολμοὶ
 Ἀγαρηνοί, ἠθλήσατε,
 ὑμῶν σὺν ὑφηγήτορι
 ἐν Θυατείροις τῷ ἔμφορνι.

Θεοτοκίον.

Ως πάντων πιστῶν παραμυθίαν
 ἐν δίναις καὶ βίου συμφοραῖς
 ἀεὶ σε μεγαλύνομεν
 τῶν εὐσεβῶν οἱ σύλλογοι
 καὶ σπεύδομεν ἐκάστοτε
 τῇ μητρικῇ παρρησίᾳ σου.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Νεομάρτυρας τῶν Θυατείρων
 μαθητεύοντας παρὰ τοὺς πόδας
 τοῦ Σεΐχου σὺν αὐτῷ καὶ ἀθλήσαντας,
 ὡς ἀρνητὰς τῆς ἀπάτης καὶ πίστεως
 προασπιστὰς τοῦ Χριστοῦ, εὐφημήσωμεν
 πόθῳ κρίζοντες· Τῆς νίκης οἱ στέφη δράξαντες,
 ὑμῶν τοὺς ὑμνητὰς θεόθεν σκέπετε.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μῆτερ εὐσπλαγχνε τοῦ Ζωοδότου,
 εὐσυμπάθητε ἀγνή Παρθένε,
 ἐλεοῦσα μὴ ἐλλείπῃς τοὺς δούλους σου
 καὶ κατοικτίρουσα πάντας ἐν κλύδωσιν
 ὁμολογοῦντας σὴν θεῖαν ἀντίληψιν
 καὶ βοήθειαν καὶ σκέπην, Θεογεννήτρια,

διάσωσμα βροτείου όμηγύρεως.

Ώδη δ΄. Ό καθήμενος έν δόξη.

Νεομάρτυρες γενναίοι
Θυατείρων, ήθλήσατε
έν έσχάτοις χρόνοις
διά τοῦ Χριστοῦ θεῖον όνομα,
Άγαρηνοί μαθητές σὺν ύφηγήτορι
οὐρανόφρονι
ύμῶν, μεθ' οὔ νῦν άγάλλεσθε.

Νικηφόροι πρὸς έπάλξεις
οὐρανίους έδράμετε
ώς τοῦ μαρτυρίου
τρίβον τήν στενήν έβαδίσατε
έν Θυατείροις κεκοσμημένοι αίμασι,
Νεομάρτυρες
τῆς εὐσεβείας άήττητοι.

Εγκαυχῶνται τῇ άθλήσει
τῇ ύμῶν τὰ Θυάτειρα,
σὺν σεπτῷ Σείχη,
καί ύμῶν άλείπτη πρὸς άθλησιν,
εἴκοσι δύο Νεόαθλοι καλλίνικοι,
πλάνην τάχιστα
πατρώαν οἱ άρνησάμενοι.

Θεοτοκίον.

Ωραιότης τῶν παρθένων
καί μητέρων, πανύμνητε
Κεχαριτωμένη,
ή μετὰ τὸν Τόκον σου πάναγνος
ώς πρὸ σοῦ Τόκου όφθεισα, έν άγνότητι
τήρει πάντοτε
ήμῶν τοῦ έθνους νεότητα.

Ώδη ε΄. Εξέστη τὰ σύμπαντα.

Νεόαθλοι άριστοι,
Θυάτειρα σεμνύνονται,
τῆς Άποκαλύψεως ή πόλις,

ὕμῶν τοῖς ἄθλοις
καὶ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ
ὕμῶν μαρτυρίῳ τῷ σεπτῷ,
τρεῖς ἅμα καὶ εἴκοσιν
ἀθληταὶ καρτερόψυχοι.

Μαρτύρων ἡνύσατε
τὸν δρόμον ὥσπερ ἄσαρκοι,
νέοι μαθηταὶ τῶν Θυατείρων,
σὺν διδασκάλῳ
ὕμῶν σοφῷ, ἀθληταί,
μεθ' οὗ συναγάλλεσθε ἀεὶ
ἐν τοῦ πόλου δώμασι
τοῖς παμφώτοις, νεόαθλοι.

Ἀνεσκολοπίσθητε,
πυρὸς καθυπεμείναε
καῦσιν καὶ στραγγαλισμὸν αὐχένων
διὰ τὴν πίστιν
τὴν ἀληθῆ τοῦ Χριστοῦ
ἐν πόλει ἀρτίως τῇ κλεινῇ
Θυατείρων, ἔνδοξοι
καὶ γενναῖοι νεόαθλοι.

Θεοτοκίον.

Ρεόντων τοὺς δούλους σου
ἀνάδειξον, πανύμνητε,
ὑπερόπτας, Κεχαριτωμένα
Θεογεννῆτορ,
ἀνευφημοῦντας λαμπρῶς
πληθὺν θαυμασίων σου, ἀγνή,

καὶ τὴν σὴν ἀντίληψιν
τὴν ἐτοίμην πρὸς στένοντας.

Ὡδὴ στ'. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Τῶν μαθητῶν τὴν ὁμήγυριν
Σείχου, γνόντος Κύριον, μέλψωμεν
ὕμνοις κραυγάζοντες·
Τῶν Θυατείρων Νεόαθλοι,
Χριστοῦ, χαίρετε, κλῆσιν

οἱ μεγαλύνοντες.

Υπὲρ Χριστοῦ ἐναθλήσαντες,
ἀνασκολοπισμοὺς ὑπεμείνατε,
πῦρ βρέμον, Μάρτυρες,
στραγγαλισμοὺς καὶ αἰώρησιν
ἀρτίως ἐπὶ ξύλου
ὥσπερ ἄσώματοι.

Ροαῖς αἱμάτων, Νεόαθλοι,
ὕμῶν τῶν Θυατείρων, καλλίνικοι,
κατεφοινίζατε
ὕμῶν τὴν χθόνα τὴν πατριον
καὶ στέφη ἀφθαρσίας
κατεκοσμήθητε.

Θεοτοκίον.

Ως ἄρωγὸν ἐν τοῖς κλύδωσι
τοῦ βίου σε τιμῶντες, Μητρόθεε,
καὶ καταφύγιον
ἐν πειρασμοῖς καὶ στενώσεσι
δοξολογοῦμεν Τόκον
σὸν πανσεβάσμιον.

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. δ΄. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Τῶν Θυατείρων Νεομάρτυρας τιμήσωμεν,
τοῦ Κορανίου μαθητὰς δύο σὺν εἴκοσι,
οὓςπερ εἴλκυσεν εἰς πίστιν Χριστοῦ ἁγίαν
ὁ αὐτῶν καθηγητὴς καὶ πρὸς μαρτύριον
οὓς ὠδήγησε σὺν τούτῳ ὕμνοις πρέπουσι
πόθῳ κρίζοντες· Χαίροις, Δῆμε νεόαθλε.

Ὁ Οἶκος.

Ἄγγελοι οὐρανόθεν
ὕμᾱς στέφουσι πάντας,
νεόαθλοι σεπτοὶ Θυατείρων,
οἱ πρὸς πίστιν ἐξ Ἀγαρηνῶν
ἐλकुσθέντες Κτίστου καὶ πιστῶν τάγματα
ὕμῶν βασάνους μέλποντες
κραυγάζομεν ἐν εὐλαβείᾳ·

Χαῖρε, ὁμὰς εὐκλεῶν Μαρτύρων·
χαῖρε, πλειὰς ἀθλητῶν εὐτόλμων.

Χαῖρε, μαθητῶν καλλινίκων ὁμήγουρις·
χαῖρε, εὐλαβῶν ἐξ ἀπίστων πανήγουρις.

Χαῖρε, πάνσοφε διδάσκαλε, ὁ γνωρίσας τὸν Χριστόν·
χαῖρε, πάντιμε νεόαθλε, ὁ τροπώσας τὸν ἐχθρόν.

Χαῖρε, Ἄγαρ ἀπάτης ἀρνητῶν ἢ χορεία·
χαῖρε, θείας ἀγάπης ἢ ὁμὰς ἢ τιμία.

Χαίρετε, ἄστρα θάρρους νεόφωτα·
χαίρετε, κρίνα τόλμη νεόδρεπτα.

Χαῖρε, λαμπρῶν νεοάθλων τὸ σμῆνος·
χαῖρε, υἱῶν Ἄγαρ πλάνης τὸ ξίφος.

Χαίροις, Δῆμε νεόαθλε.

**Καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας, ἥτοι τῆς Δ' Μαΐου.
Εἶτα λέγομεν·**

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν Ἀγίων, ἐνδόξων εἴκοσι καὶ τριῶν
Νεομαρτύρων ἐξ Ἀγαρηνῶν τῶν ἐν Θυατείροις ἀθλησάντων.

Στίχοι.

Τρεῖς σὺν εἴκοσι Μάρτυρες Θυατείρων
Χριστὸν ἄρτι ἐμεγαλύνετε ἄθλοις.

Συναξάριον.

Οἱ ἐξ Ἀγαρηνῶν ὁρμώμενοι ἔνδοξοι τῶν Θυατείρων Νεομάρτυρες
ἤθλησαν ἀρτίως διὰ Χριστοῦ τὴν πίστιν τὴν διασώζουσαν. Φοιτῶντες
εὐπειθῶς παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Σείχου τῶν Θυατείρων, πανσόφου
σχολάρχου τοῦ μωαμεθανικοῦ νόμου, αὐτῷ ἠκολούθησαν εἰς τὴν γνῶσιν
τῆς ἀληθείας, ἣν ἐδίδαξεν αὐτὸν ἡ χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος.
Γνῶντες ὅθεν οἱ τρεῖς καὶ εἴκοσι νέοι τὴν τοῦ Εὐαγγελίου ἀλήθειαν
κατέλιπον τὴν πατρίαν πλάνην καὶ Χριστῷ συνετάγησαν ἄχρι
μαρτυρίου. Νομίμως οὖν πάντες ἀγωνισάμενοι καθυπέμειναν ὁ μὲν
Σείτης στραγγαλισμὸν τοῦ αὐχένος, οἱ δὲ καλλιμάρτυρες αὐτοῦ μαθηταί,
ἀνασκολοπισμούς, καύσεις τῶν μελῶν καὶ ἐπὶ ξύλου αἰώρησιν γενόμενοι
αὐτουργοὶ θαυμασίων μετὰ τὴν μαρτυρικὴν αὐτῶν τελείωσιν.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Βάθρα πίστεως
Χριστοῦ ἀδιατάρακτα,
σεπτοὶ νεόαθλοὶ
τῶν Θυατείρων, ἡμῶν
καρδίας στηρίζετε
ὕμῶν δεήσεσι
πρὸς τὸν Ὑψιστον,
Οὗ καθωμολογήσατε
κλῆσιν τὴν ὑπεραγίαν.

Εναθλήσαντες
ὕμῶν σὺν ὑφηγήτορι
δύο σὺν εἴκοσι
Ἀγαρηνοὶ φοιτηταί,
ὕπερ θείας πίστεως
Χριστοῦ ἐδείξατε
τὴν ἀλήθειαν
τὴν κρυπτομένην, ἔνδοξοι,
ἐν σεπτῷ Εὐαγγελίῳ.

Γνῶσιν σώζουσιν
Σείχης ὡς ἀπέκτησε
Πνεύματος χάριτι
ἐκ τῆς Ἀγίας Γραφῆς
αὐτὴν μετεφύτευσεν
ὡς ἱὸν εὖοσμον,
Νεομάρτυρες
τῶν Θυατείρων πάνσοφοι,
ἐν ὑμῶν σεπταῖς καρδίαις.

Θεοτοκίον.

Κόσμου σώτειρα,
εὐλογημένη Δέσποινα,
Θεογεννήτρια,
ῥῦσαι ἡμᾶς πειρασμῶν,
κινδύνων καὶ θλίψεων
τοὺς μεγαλύνοντας
προστασίαν σου
τὴν ταχινὴν πρὸς ἅπαντας
δεχομένους τὴν σὴν χάριν.

Ὡδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ῥφθητε τῆς ἐνδεκάτης ὥρας,
 νεόαθλοι, κληρονόμοι ἀφθαρτότητος,
 οἱ ἀπαρνησάμενοι
 πλάνην καὶ δεξάμενοι
 ἀγάπης Εὐαγγέλιον
 ζωῆς ὡς πάροχον
 ἀφθίτου, φοιτηταὶ Θυατείρων
 σὺν τῷ διδασκάλῳ
 ὑμῶν τε καὶ συνάθλῳ.

Μάρτυρες γενναῖοι Θυατείρων,
 εἰλήφατε στέφος νίκης, τρεῖς καὶ εἴκοσιν,
 αἰωνίου, ἔνδοξοι,
 ἐκ χειρῶν τοῦ Κτίσαντος,
 ὑμῶν τοῦ διανοίξαντος
 ψυχῶν τὰ ὄμματα
 γνωρίσαι τὴν ἀλήθειαν πᾶσαν
 καὶ δυνάμει θεῖα
 ὑπὲρ αὐτῆς ἀθλῆσαι.

Ἰασμοὶ εὐώδεις Θυατείρων,
 ἡδύνατε ταῖς ὁδομαῖς ὑμῶν τῆς πίστεως
 καὶ τῆς γενναιότητος
 τῶν ψυχῶν τὰ σύμπαντα
 πανδήμως ἐορτάζοντα
 ὑμῶν τὴν ἄθλησιν,
 εἰς πέρας ἦν ἡνέγκατε ἄρτι

θεῖα συμμαχία,
 νεόαθλοι γενναῖοι.

Θεοτοκίον.

Ὁλη σε ψυχῇ καὶ διανοίᾳ,
 Μητρόθεε, καὶ καρδίᾳ μεγαλύνομεν,
 τὴν ἀφράστως τέξασαν
 Λόγον τοῦ Παντάνακτος,
 τὸν σαρκωθέντα Κύριον
 ἐν τῇ νηδύϊ σου
 καὶ βρότειον θεώσαντα γένος
 ὄφεως ἀπάτη

τὸ πεπτωκὸς ἐκ πόλου.

Ὡδὴ θ' . Ἄπας γηγενής.

Νέοι τοῦ Χριστοῦ
ὀπλῖται καὶ ἄριστοι
σταδίου πρώταθλοι,
οἱ καλῶς ἀθλήσαντες
ἐν Θυατείροις
καὶ δόξης κρείττονος
ἀξιοθέντες, χαίρετε
σὺν τῷ Παντάνακτι
εἰς αἰῶνας
τῶν αἰώνων, ἔνδοξοι,
εὐσεβείας ὡς θεῖα κειμήλια.

Χάριν τὴν ὑμῶν
ἀεὶ ἐκδεχόμεθα
πιστῶν οἱ σύλλογοι,
ἀνυμνοῦντες σκάμματα
τοῦ μαρτυρίου
ὑμῶν, νεόαθλοι
τῶν Θυατείρων πάντιμοι,
οἱ διανοίξαντες
κόρας ἄψει
ἀομμάτου, ἔνδοξοι,
τῶν λειψάνων ὑμῶν, καλλιμάρτυρες.

Μέμνησθε πιστῶν
τιμώντων παλαίσματα
ὑμῶν τὰ ἔνδοξα,
Θυατείρων Μάρτυρες,
σὺν διδασκάλῳ
ὑμῶν θεόφρονι,
τῶν φοιτητῶν ὁ σύλλογος,
ὁ τὴν ἀλλοίωσιν
τὴν ἀρίστην
ὑποστὰς πιθόμενος
ταπεινῶς τοῖς σοφοῖς αὐτοῦ ῥήμασι.

Θεοτοκίον.

Μῆτερ τοῦ Θεοῦ,
 ὑψόθεν ἐπόμβρισον
 τοῖς εὐφημοῦσί σε
 ὑετὸν σῆς χάριτος
 καὶ ὄμβρον θεῖον
 τῆς προστασίας σου
 καὶ Τόκον σου δοξάζουσι
 τὸν ὑπεράγιον,
 ἐκ θανάτου
 σφάζοντα τοὺς δούλους σου
 αἰωνίου, πανύμνητε Δέσποινα.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Νεομαρτύρων ὄμιλον
 τῶν Θυατείρων μέλψωμεν
 τῶν ἐκ τῆς Ἄγαρ ἐκγόνων
 ἀπαρνησάντων τὴν πλάνην
 καὶ παρῤῥησία ὄνομα
 Χριστοῦ τὸ ὑπεράγιον
 ἄχρι λαμπρᾶς ἀθλήσεως
 τῶν κηρυζάντων ἐν χρόνοις
 ἐσχάτοις ὕμνοις εὐτάκτοις.

Θεοτοκίον.

Καταφυγὴ καὶ στήριγμα
 πιστῶν, Θεογεννήτρια,
 χαρᾶς αἰτία μερόπων
 καὶ θεία παραμυθία
 ἐν πάσαις περιστάσεσι
 καὶ λυπηροῖς τῶν δούλων σου,
 νῦν τῶν φωνῶν ἐπάκουσον
 τῶν ἐκζητούντων σὴν χάριν
 καὶ ἀρῤῥαγῇ προστασίαν.

Εἰς τοὺς Αἶνους ἰστώμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἦδωκας σημείωσιν.

Μάρτυρες νεόαθλοι
 τῶν Θυατείρων πανένδοξοι,
 μαθηταὶ γενναιότατοι

Σείχου θεόφρονος,
νόμου διδασκάλου
καὶ ὑμῶν ἀλείπτου
πρὸς μαρτυρίου ἀτραπούς,
μεθ' οὗ ἐν πόλῳ
συνεπαγάλλεσθε,
μὴ παύσησθε πρεσβεύοντες
ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν ἄσμασιν
εὐφημούντων ἐκάστοτε
τὰ ὑμῶν κατορθώματα.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν
τῶν Θυατείρων τοὺς Μάρτυρας,
τοὺς τρεῖς ἅμα καὶ εἴκοσιν,
ἐσχάτοις ἐν ἔτεσι
τοὺς ἀποκτανθέντας
μιαιφόνους, οἵμοι,
τῶν ὁμοπίστων πρὶν αὐτῶν,
χερσί, τοῦ νόμου
τὸν ὑφηγήτορα
καὶ μαθητὰς ἀλκίφρονας
αὐτοῦ, ὧν χάρις τοῦ Πνεύματος
τῶν ψυχῶν κόρας ἤνοιξε
γνῶναι πᾶσαν ἀλήθειαν.

Δῆμον θεοσύλλεκτον
Νεομαρτύρων ὑμνήσωμεν
Θυατείρων συγκείμενον
ἐκ τοῦ ὑφηγήτορος
φοιτητῶν εὐψύχων
σὺν αὐτῶν τῷ πλήθει
ἀπάτην τὴν προγονικὴν
ἀρνησαμένων καὶ τὴν ἀλήθειαν
Χριστοῦ τὴν διασώζουσιν
ἀσπασαμένων ὡς σκάμματος
ἀθλοφόρων τῆς πίστεως
πόθῳ κράζοντες· Χαίροιτε!

Χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος
τοῦ Παναγίου διήνοιξε
τῶν ψυχῶν ὑμῶν ὄμματα
Χριστοῦ πίστιν σφάζουσιν

τοὺς βροτοὺς οἰδέναι
καὶ ῥοὰς αἱμάτων
ἐκχῦσαι πόθῳ δι' αὐτὴν
στερροὶ νεόαθλοι, καλλιμάρτυρες,
τῶν Θυατείρων εὖοσμα
ῥόδα καὶ ἄνθη μυρίπνοα,
ἐν ἐσχάτοις τοῖς ἔτεσι
πᾶσαν κτίσιν ἠδύναντα.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοὶ ἐν εὐλαβείᾳ
τὴν μνήμην πανηγυρίσωμεν τῶν ἐν Θυατείροις Νεομαρτύρων,
παρρησία τὴν πατρώαν ἀπάτην ἀπορρίψαντων
καὶ Χριστοῦ τὴν κλῆσιν ὁμολογησάντων
οὕτω λέγοντες·
Φοιτηταὶ δύο καὶ εἴκοσι μωαμεθανικοῦ νόμου Διδασκάλου,
οἱ σὺν αὐτῷ ἀθλητικῶς τελευτήσαντες καὶ στεφανωθέντες,
Χριστὸν δυσωπεῖτε ὑπὲρ τῶν τιμώντων ὑμῶν τὸ μαρτύριον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε,...

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

**Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Νεομαρτύρων ἡ
γ' καὶ ἡ στ' ᾠδή.**

Ἀπόστολος· πρὸς Ἐφεσίους (Κεφ. στ' 10 - 17).

Ἀδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος Αὐτοῦ...

Ζήτηι τῇ ΚΖ' Κυριακῇ.

Εὐαγγέλιον· κατὰ Ματθαῖον (Κεφ. ζ' 12 - 21).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Πάντα ὅσα ἂν θέλητε, ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι...

Ζήτηι τῇ 13ῃ Ὀκτωβρίου.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μεγαλυνάριον.

Εν τοῖς Θυατείροις σεπτὸν χορὸν
τῶν Νεομαρτύρων
ἐξ ἀπίστων Ἀγαρηνῶν

έλκυσθέντων ἄρτι
εἰς πίστιν τὴν Ἁγίαν
καὶ ἀθλησάντων πόθῳ
ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ἑξάστιχον.

Ἁγίων Νεομαρτύρων Θυατείρων
πρεσβείαις, Κύριε, ψυχὰς ἀνάπαυσον
Βασιλείου, Ἀλεξάνδρου, Σταματίας,
Εὐφροσύνης ταπεινῶς καὶ Γρηγορίου,
δέεταί Σου, ἔχοντος νεκρῶν καὶ ζώντων
ἐξουσίαν, Σῶτερ, Χαραλάμπης κράζει.

Τρισσεῦον Κύριε ἐλέησον, ὡς ἐν τῇ λιτῇ τοῦ Ἁγίου Ὁρους

Θυατείρων Μάρτυρες* θεαυγεῖς, δωρήσασθε*σθένος εὐσεβόφροσι.

Τ Ε Λ Ο Σ

Κ Α Ι Δ Ο Ξ Α

Τ Ω Μ Ο Ν Ω Α Λ Η Θ Ι Ν Ω

Θ Ε Ω Η Μ Ω Ν

Ἀριθμ. Καταλ. Α 672 / 21-5-13